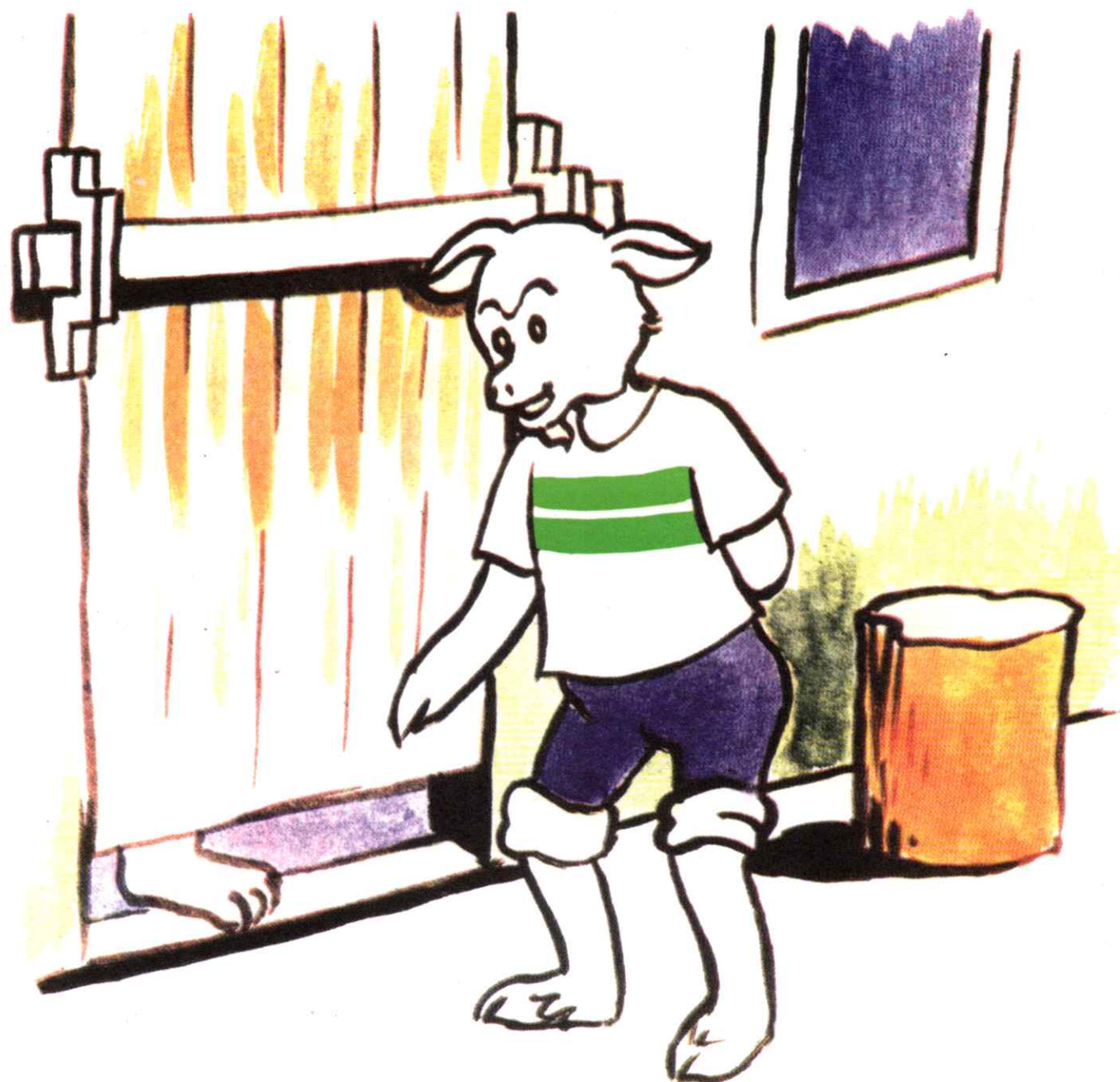

សៀវភៅ

កូនពពែងឆ្មាត

អ្នកនិពន្ធ : លោកស្រី តឹក ស៊ីផុន
: លោកស្រី យឹម ចាន់ស្រី
អ្នករៀបរៀង : លោកស្រី ហួត សេយ៉ាន
វិចិត្រករ : លោក ឯម សត្យា

បានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយពីក្រសួងអប់រំ សេចក្តីសម្រេចលេខ ១៣៨ អរ.សសរ.

ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩០ ដើម្បីប្រើប្រាស់នៅតាមសាលារៀនមត្តេយ្យ

គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំ

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន៥.០០០ក្បាល

រោងពុម្ពក្រសួងអប់រំ ឆ្នាំ១៩៩១

អំណោយ អ៊ុយនីសេហ្វ
DON DE L'UNICEF

បោះពុម្ពលើកទី២ដោយ : អង្គការគាំពារកុមារខ្មែរ (CYK)

ភ្នំពេញ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០

មូលនិធិ : ប្រាក់សន្សំរបស់អ្នកចូលរួមទាំងអស់នៅប្រៃសណីយ៍ជប៉ុនសម្រាប់ជំនួយស្ម័គ្រចិត្តអន្តរជាតិ

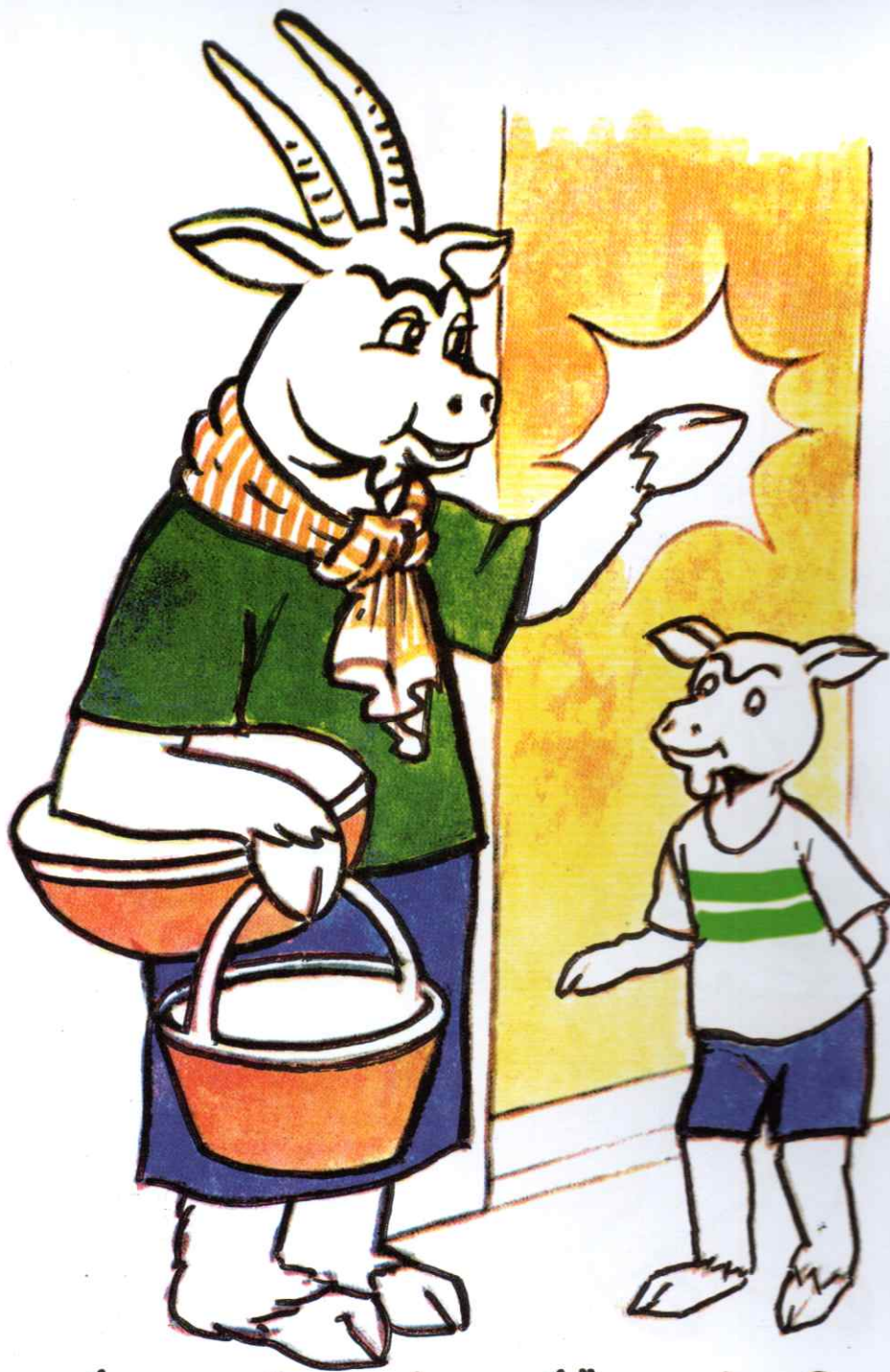
ចំនួន : ៥.០០០ក្បាល

លេខ : CYK N10011

រោងពុម្ព : **J S R C** Printing House

មេតពៃមួយ មុននឹងចេញទៅរកចំណីអាហារ បានផ្តាំកូន
ពពៃថា៖ “កូននៅក្នុងផ្ទះកុំដើរទៅណា បើមានអ្នកណាមក
គោះទ្វារ កូនកុំបើកឱ្យសោះ ខ្លាចក្រែងឆ្កែចកវាចូលមកស៊ី
សាច់កូន” ។

កូនពពែស្ករ៖ “ចុះដល់ពេលម៉ែត្រឡប់មកវិញ ម៉ែធ្វើសញ្ញា អ្វីឱ្យកូនដឹង”?

មេពពែធ្វើយ៖ “ម៉ែគោះទ្វារតុកៗ ពីរដងរួចនិយាយថា៖ ឆ្កែ ចចកសាហាវណាស់ ដេញក្បាលវាទៅ បើកូនឮដូច្នោះចាំកូន បើកទ្វារណាំ”។

កូនពពែយល់ព្រមធ្វើតាមបង្គាប់ម្តាយ ម្តាយក៏ចេញទៅ។

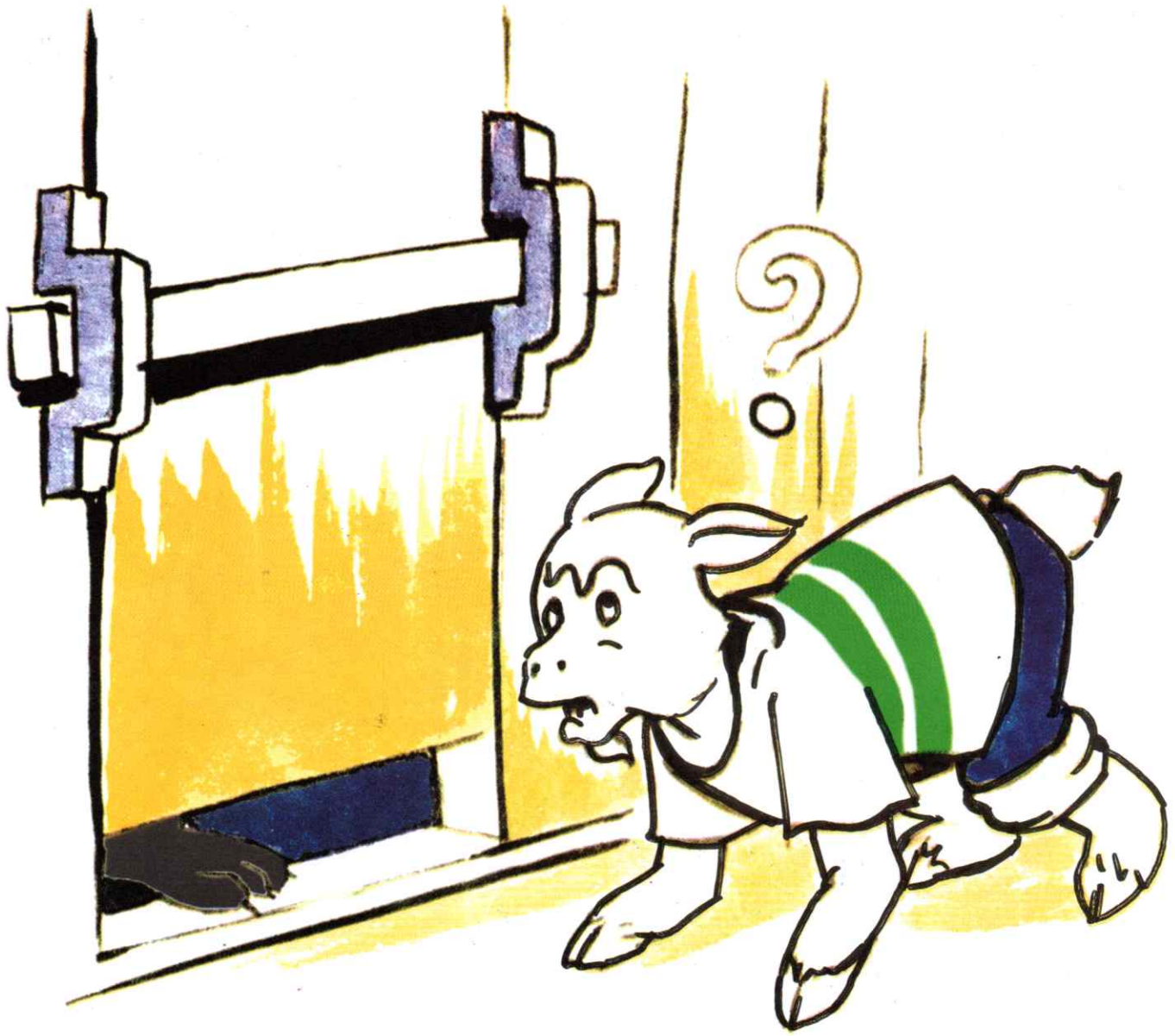
ពេលដែលមេពពែនិងកូននិយាយគ្នា មានផ្ដេចចកមួយពួន
នៅក្បែរកន្លៀតទ្វារលបចាំស្ដាប់។ វាបានឮពាក្យបណ្ដាំមេពពែ
ទាំងអស់។ វាបានគោះទ្វារ រួចនិយាយដូចពាក្យបណ្ដាំរបស់

មេពពែ។ កូនពពែ
ឮដូច្នោះសប្បាយ
ចិត្តណាស់ ហើយ
នឹកថាម្ដាយត្រឡប់
មកវិញ

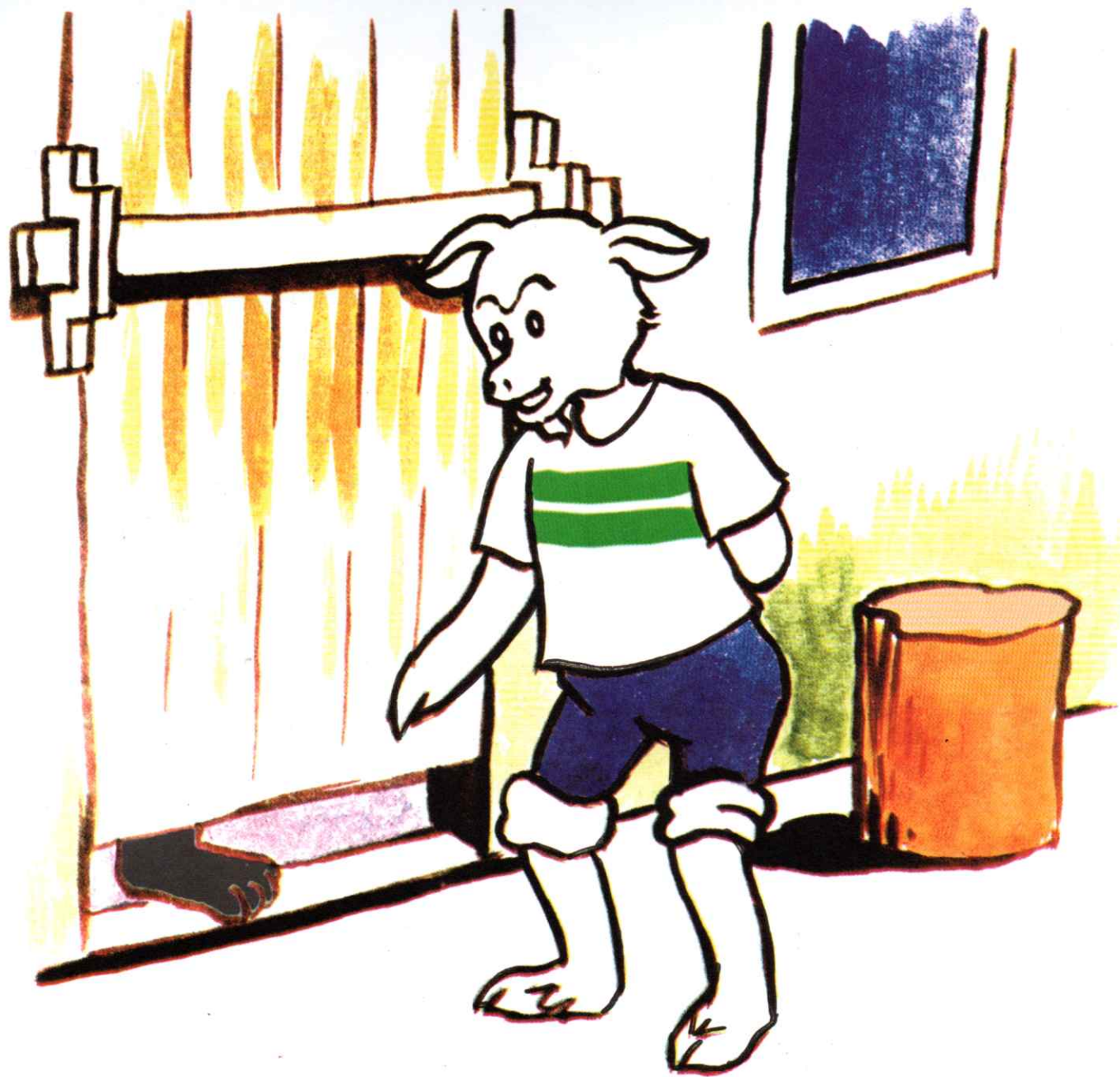

កូនពពែប្រុងស្ដុះ ទៅ
បើកទ្វារភ្លាម តែវំពេច

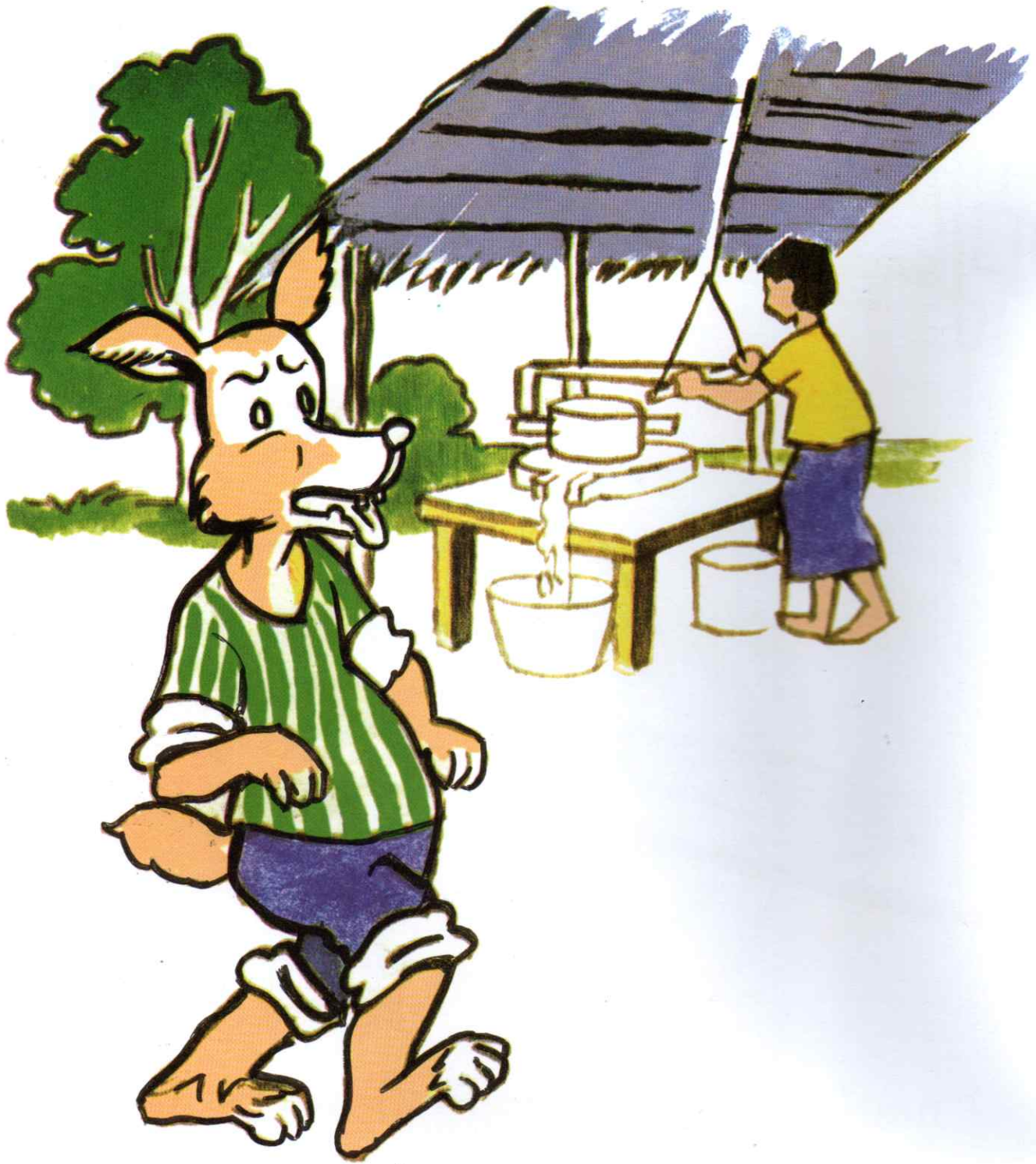
នោះកូនពពែនឹកឆ្ងល់ថាសំឡេងនេះមិនដូចសំឡេង
ម៉ែសោះ ក៏មិនព្រមបើកទ្វារ ហើយនិយាយថា៖ “បើពិតជាម៉ែ
មែន សុំម៉ែបង្ហាញជើងតាមប្រហោងទ្វារឱ្យកូនឃើញសិន”។

ផ្ដេចចកដាក់ជើងក្បែរកន្លៀតទ្វារ ចំប្រហោង
តូចមួយឱ្យពពែមើល។

កូនពពែឃើញជើងខ្មៅព្រឹកក៏ស្រែកឡើងថា៖ “ទេ! ទេ!
អ្នកឯងមិនមែនជាម្តាយខ្ញុំទេ! ម្តាយខ្ញុំជើងសទេ”។

ឮដូច្នោះ ផ្ដែចចកក៏រត់តម្រង់ទៅរកអ្នកធ្វើនំ សុំម្សៅគេ
លាបជើងឱ្យស រួចរត់ត្រឡប់មកគោះទ្វារម្ដងទៀត។

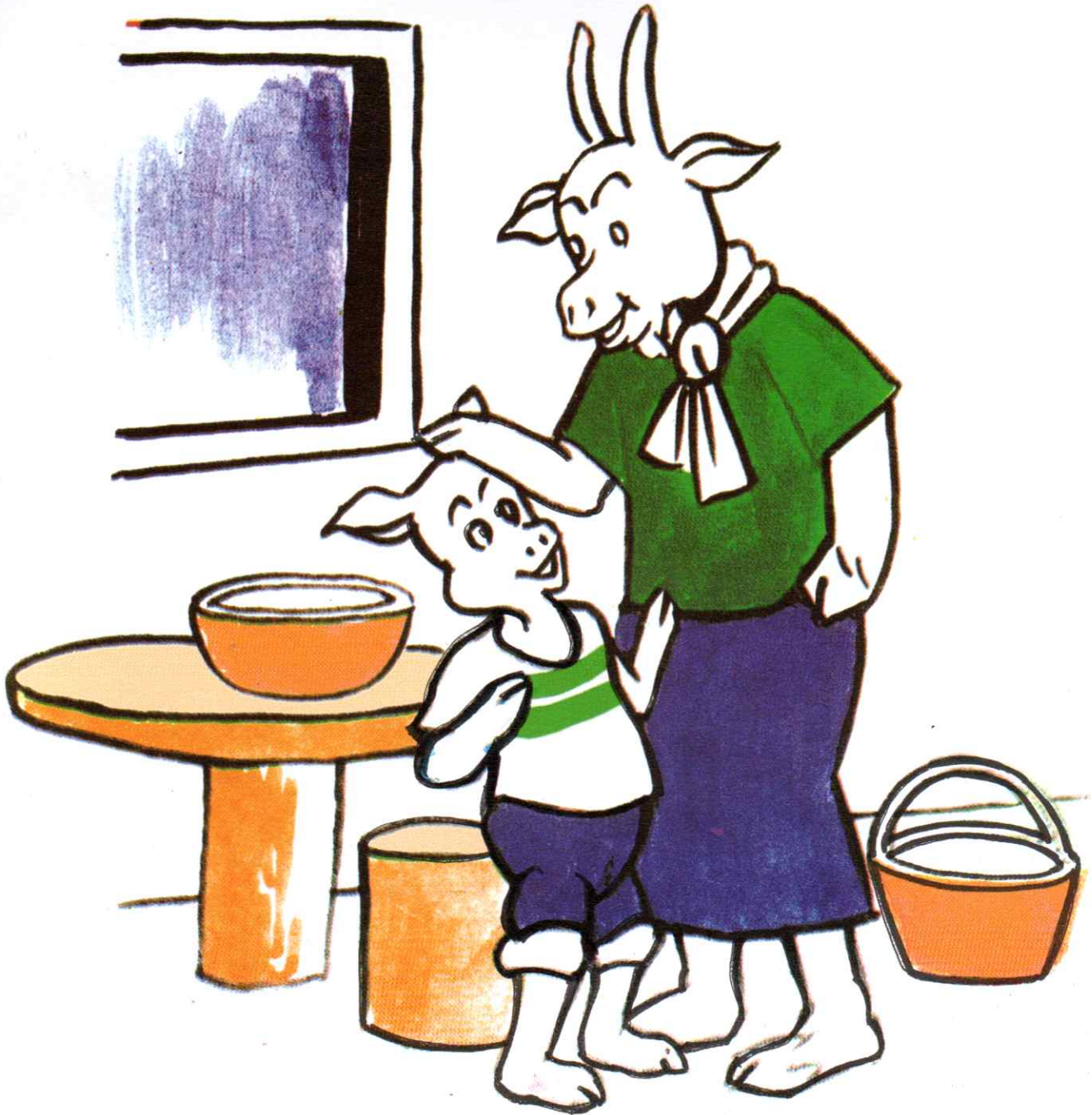
ពេលនោះកូនពពែនឹកស្មានថាម្តាយត្រឡប់មកវិញមែន
វាហៀបនឹងបើកទ្វារទៅហើយ ស្រាប់តែវាជុំភ្លិនអ្វីមិនដូចភ្លិន
ម្តាយវាសោះ

វាក៏លបមើលតាមប្រហោងទ្វារឃើញច្បាស់ថា ជាផ្លែ
ចចកដែលមានជើងខាងក្រោយពីរខ្មៅ និងជើងខាងមុខពីរស
ដោយលាបមេរ្យា។

កូនពពែនិយាយថា៖ “ណឿយបងចចកអើយ បងឯងកុំមក
បន្តខ្ញុំអី ខ្ញុំដឹងអស់ហើយ ថយចេញឱ្យប្រញាប់ទៅ បន្តិចទៀត
ម៉ែខ្ញុំមក គាត់នឹងវៃធុកឯងឆ្ងាយពោះស្លាប់ឥឡូវហើយ”។
ផ្តេចចកអស់សង្ឃឹមក៏ពោលទៅបាត់។

បន្តិចក្រោយមកមេពពែត្រឡប់មកដល់ កូនពពែបើកទ្វារ
ឱ្យម្តាយរួចនិយាយរឿងរ៉ាវផ្តេចចកជម្រាបម្តាយសព្វគ្រប់។ មេ
ពពែស្រវាឱបកូន ហើយសរសើរថា៖ “កូនឯងឆ្លាតណាស់” ។
កូនពពែក៏ចៅដោះម្តាយដែលមានរសជាតិឆ្ងាញ់។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច

This aid project is supported by all participants in Japan's
Postal Saving for International Voluntary Aid.
និងអង្គការគាំពារកុមារខ្មែរ (CYK)

